

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 535

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 15 iulie 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 254 din 5 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	2-3	Program de schimburi în domeniile științei și tehnologiei, educației, culturii și sportului între Guvernul României și Guvernul Marelui Ducat de Luxemburg pentru anii 2016—2021.....	8-11
Decizia nr. 310 din 12 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare.....	4-6	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
21. — Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea concesiunii miniere de exploatare a apei minerale naturale din perimetrul Scropoasa (Izvorul nr. 4), județul Dâmbovița, convenită prin Licența de exploatare nr. 5.759/2004	7	1.337. — Decizie privind sancționarea Societății BECA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare	12
52. — Ordin al directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat privind actualizarea Catalogului național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC versiunea mai 2014	7	1.344. — Decizie privind sancționarea Societății ASIS ASIG CONSULT — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare	13
875. — Ordin al ministrului afacerilor externe pentru publicarea Programului de schimburi în domeniile științei și tehnologiei, educației, culturii și sportului între Guvernul României și Guvernul Marelui Ducat de Luxemburg pentru anii 2016—2021, semnat la Luxemburg la 6 iunie 2016	8	1.358. — Decizie privind sancționarea cu amendă și interzicerea dreptului de a ocupa funcții care necesită aprobarea Autorității de Supraveghere Financiară a doamnei Pașca Ruxandra-Teodora — persoană semnificativă/membru al Consiliului de supraveghere la Societatea „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A.	14-15
		1.359. — Decizie privind sancționarea cu amendă și interzicerea dreptului de a ocupa funcții care necesită aprobarea Autorității de Supraveghere Financiară a domnului Țuțu Gabriel — persoană semnificativă/membru al Consiliului de supraveghere la Societatea „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A.	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 254

din 5 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Liliana Teodoriu în Dosarul nr. 1.258/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.654D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă personal autoarea excepției, lipsă fiind cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autoarei excepției, care solicită admiterea acesteia. Arată că potrivit textului de lege criticat, magistratul-asistent, deși nu face parte din completul de judecată, participă cu vot consultativ la deliberări și redactează hotărâri, ceea ce contravine art. 392 alin. (1) și art. 406 alin. (2) din Codul de procedură penală. În acest mod este încălcat art. 15 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia „*Cetățenii beneficiază de drepturile și libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea*”. Arată că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-o cauză ce are ca obiect rezoluția de clasare emisă de Consiliul Superior al Magistraturii ca urmare a plângerii depuse de autoarea excepției cu privire la săvârșirea unor abateri disciplinare de către un judecător și un magistrat-asistent referitor la neredactarea unei hotărâri în termenul prevăzut de lege. Astfel, susține că hotărârea în cauză a fost redactată de magistratul-asistent deși, potrivit Codului de procedură penală, aceasta trebuia redactată de către un judecător. Apreciază că dreptul de vot consultativ al magistratului-asistent se poate exercita doar în litigiile de muncă, materie în care legiuitorul specifică expres că un judecător și doi magistrați-asistenți formează completul de judecată.

4. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Arată că dispozițiile de lege criticate nu înfrâng prevederile art. 15 alin. (1) din Constituție, ele reprezentând o transpunere a prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. Referitor la invocarea prevederilor din Codul de procedură penală arată că, potrivit jurisprudenței instanței de contencios constituțional, verificarea constituționalității unui text de lege are în vedere examinarea compatibilității acestuia cu prevederile constituționale pretins încălcate și nu compararea unor prevederi legale între ele și

raportarea concluziilor ce ar rezulta din această comparație la principiul din Constituție.

5. Având cuvântul în replică, autoarea excepției arată că tocmai acest aspect este criticat, și anume că noile reglementări procesual penale nu prevăd că magistratul-asistent poate redacta hotărâri și nu poate avea drept de vot consultativ.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Sentința civilă nr. 2.559 din 13 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.258/2/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor**, excepție ridicată de Liliana Teodoriu, cu ocazia soluționării unei cauze în contencios administrativ având ca obiect anularea unui act administrativ emis de Consiliul Superior al Magistraturii — Inspekția Judiciară.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că textul de lege criticat încalcă dispozițiile art. 406 alin. (2) din Codul de procedură penală, care este o lege organică ierarhic superioară pe plan legislativ legii speciale reprezentate de Legea nr. 303/2004, astfel că se încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (1).

8. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că Legea nr. 303/2004 conține norme speciale, care derogă de la dreptul comun în materie, și anume Codul de procedură penală, neputându-se afirma că atribuția magistratului-asistent de a redacta hotărâri judecătorești încalcă norme imperative ale unei legi organice superioare și implicit ale Constituției.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** arată că aprecierea constituționalității unei prevederi legale se raportează la dispozițiile constituționale, iar nu la altă lege, indiferent care este natura acesteia — organică sau ordinară. Menționează, de asemenea, că între legile organice și cele ordinare nu există o ierarhie în raport de forța lor juridică, ci o deosebire sub aspectul domeniului de reglementare și al procedurii parlamentare de adoptare. Legea nr. 303/2004 cuprinde o prevedere specială, derogatorie de la Codul de procedură penală, situație care este permisă de Constituție, art. 126 stabilind „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai de lege*”. Față de cele precizate mai sus, consideră că excepția de neconstituționalitate referitoare la art. 71 din Legea nr. 303/2004 este inadmisibilă.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că principiul universalității drepturilor, libertăților și îndatoririlor cetățenilor exprimă, pe de o parte, vocația cetățenilor de a beneficia de toate drepturile și de a avea obligații, iar, pe de altă parte, se

referă la titularii acestora, și anume toți indivizii se pot bucura de drepturile constituționale și legale, și au îndatoriri atât față de semenii, cât și față de societate. Textul constituțional consacră un principiu general valabil pentru toate drepturile și obligațiile legale pe care le au cetățenii, neafectat de textul criticat. Cât privește critica potrivit căreia art. 71 din Legea nr. 303/2004 încalcă art. 406 alin. (2) din Codul de procedură penală, arată că aceasta nu poate fi reținută, examinarea constituționalității unui text de lege având în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autoarei excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 71 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu următorul conținut: „*Magistrații-asistenți care participă la ședințele de judecată ale Înaltei Curți de Casație și Justiție redactează încheierile, participă cu vot consultativ la deliberări și redactează hotărâri, conform repartizării făcute de președinte pentru toți membrii completului de judecată.*”

15. În opinia autoarei excepției, textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (1) potrivit căruia cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea, precum și art. 406 alin. (2) din Codul de procedură penală.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autoarea excepției își întemeiază critica formulată pe comparația dintre textul criticat și dispozițiile art. 406 alin. (2) din Codul de procedură penală. Având în vedere aceste aspecte, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a statuat, în repetate rânduri, că astfel de excepții urmează să fie respinse ca

inadmisibile, întrucât examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu prevederi din Constituție sau din actele internaționale la care România este parte, iar nu compararea dispozițiilor mai multor legi între ele și nici coroborarea lor sau posibilele contradicții din cadrul legislației interne (a se vedea Decizia nr. 892 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 8 martie 2016).

17. De altfel, Curtea observă că, prin Sentința civilă nr. 2.559 din data de 13 octombrie 2015 pronunțată în Dosarul nr. 1.258/2/2015, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și a respins acțiunea formulată de reclamantă, ca inadmisibilă, pentru lipsa plângerii prealabile. Pentru a respinge cererea ca inadmisibilă, instanța a reținut că persoana interesată să atace rezoluția de clasare emisă potrivit art. 45 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 317/2004 o poate face în condițiile dreptului comun, reprezentat de prevederile Legii nr. 554/2004. Astfel, având în vedere dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, a admis excepția lipsei procedurii prealabile invocată de Inspekția Judiciară și a respins, ca inadmisibilă, acțiunea.

18. În acest context Curtea observă că, în jurisprudența sa, a reținut că o excepție de neconstituționalitate ridicată într-o acțiune *ab initio* inadmisibilă este, de asemenea, inadmisibilă, în condițiile în care nu sunt contestate chiar dispozițiile legale care determină o atare soluție în privința cauzei în care a fost ridicată excepția. Aceasta, deoarece indiferent de soluția pronunțată de Curtea Constituțională referitor la excepția de neconstituționalitate ridicată într-o cauză *ab initio* inadmisibilă, decizia sa nu va produce niciun efect cu privire la o astfel de cauză. Rezultă că excepția de neconstituționalitate nu are legătură cu soluționarea cauzei în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992; astfel, întrucât excepția de neconstituționalitate nu îndeplinește o condiție de admisibilitate, aceasta, în temeiul art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992, urmează să fie respinsă ca inadmisibilă (a se vedea Decizia nr. 171 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 7 aprilie 2011, Decizia nr. 203 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 14 mai 2012, și Decizia nr. 94 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 16 aprilie 2014).

19. În aceste condiții, Curtea urmează să respingă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Liliana Teodoriu în Dosarul nr. 1.258/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 310

din 12 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14
din Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Simona Florica Nicolau în Dosarul nr. 11.939/4/2013 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.409D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Ministerul Justiției a depus la dosar note scrise prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 31 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 11.939/4/2013, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare**, excepție ridicată de Simona Florica Nicolau într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare, respectiv cu ocazia soluționării apelului declarat împotriva unei sentințe civile pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București, prin care s-a admis în parte contestația la executare, formulată de Ministerul Justiției în contradictoriu cu autoarea prezentei excepții de neconstituționalitate, și s-a respins ca neîntemeiată cererea de anulare a încheierii de încuviințare a executării silite, dispunându-se anularea actelor de executare, fiind respinsă și cererea de suspendare a executării silite ca rămasă fără obiect.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate sunt contrare art. 21 alin. (1) și (2) și art. 41 alin. (2) din Constituție, întrucât încalcă dreptul de acces la instanță prin împiedicarea executării silite a unor creanțe reprezentând

drepturi salariale, legal recunoscute printr-o hotărâre judecătorească, și încalcă dreptul la protecție socială și salarială, în condițiile în care a executat o muncă neplătită. De asemenea, consideră că prevederile criticate contravin art. 115 alin. (4) din Constituție, deoarece adoptarea măsurii eşalonării plății drepturilor salariale pe cale de ordonanță nu este justificată în niciun fel, deși Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare a fost emisă în temeiul Legii de abilitare nr. 127/2012, act normativ care face trimitere directă la dispozițiile art. 115 din Constituție. În acest context precizează că executarea unei hotărâri judecătorești face parte integrantă din proces, în sensul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea Hotărârea pronunțată în Cauza *Hormsby împotriva Greciei*, 1997, paragraful 40), iar neexecutarea aduce atingere dreptului de acces la instanță (a se vedea Hotărârea pronunțată în Cauza *Burdov împotriva Rusiei*, 2002, paragraful 35) și dreptului la respectarea bunurilor, în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

7. Măsura eşalonării plății sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești și a titlurilor devenite executorii până în decembrie 2012 nu are nicio justificare rațională, proporțională cu scopul menținerii vreunui echilibru bugetar, astfel cum s-a reținut în Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 4 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, câtă vreme Guvernul, pe de o parte, nu motivează situația excepțională și urgența care au condus la adoptarea acestei măsuri, iar pe de altă parte, adoptă măsuri care denotă ieșirea din criză (spre exemplu, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 prin care s-a dispus aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, Legea nr. 84/2012 prin care statul român renunță la recuperarea unor sume încasate necuvenit de către bugetari).

8. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** opinează în sensul că dispozițiile criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 21 și art. 41.

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul**, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, precum și a Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la termenul rezonabil în care poate fi executată o hotărâre judecătorească, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile criticate sunt constituționale. Cu privire la dispozițiile art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2012, raportate la art. 21 și art. 41 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, arată că măsura eşalonării plăților neefectuate ale sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești reprezentând drepturi de natură salarială stabilite

În favoarea personalului din sectorul bugetar a fost supusă controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională reținând că, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că o autoritate statală nu ar putea să invoce lipsa de lichidități pentru a justifica refuzul de a executa o condamnare. Or, prin dispozițiile normative criticate Guvernul român nu refuză executarea hotărârilor judecătorești, ci se obligă la plata eșalonată a sumelor prevăzute prin acestea. Executarea eșalonată a unor titluri executorii care au ca obiect drepturi bănești nu este interzisă în niciun mod de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, „executarea *uno icto* constituie doar o altă modalitate de executare, fără ca acest lucru să însemne că este singura și unica modalitate posibilă de executare pe care Guvernul o poate aplica” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 740 din 2 iunie 2011). Cât privește dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție, menționează că acestea nu sunt incidente în cauză, actul normativ adoptat fiind o ordonanță simplă, nu o ordonanță de urgență.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 24 august 2012, care au următorul cuprins: „(1) *Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, plata neefectuată a sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești reprezentând drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii în perioada 1 ianuarie — 31 decembrie 2012, se va realiza în aceleași condiții cu cele prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011, ale cărei dispoziții se aplică în mod corespunzător.*

(2) *Plata sumelor prevăzute la alin. (1) se va efectua din sumele aprobate la titlul «Cheltuieli de personal».*”

15. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 41 referitor la munca și protecția socială a muncii și art. 115 alin. (4) privind condițiile în care poate adopta Guvernul ordonanțe de urgență. De asemenea, menționează prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 cu privire la protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenție.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate Curtea reține că autoarea acesteia formulează atât critici de constituționalitate extrinseci, cât și intrinseci.

17. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă, prin care susține că adoptarea măsurii eșalonării plății drepturilor salariale pe cale de ordonanță nu este justificată în niciun fel, Curtea observă că aceasta este neîntemeiată. Astfel, în speța de față este vorba de o ordonanță simplă a Guvernului adoptată în temeiul art. 108 din Constituție și al art. 1 pct. I.3 din Legea nr. 127/2012 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 24 august 2012, și nu de o ordonanță de urgență a cărei adoptare este condiționată de respectarea cerințelor prevăzute la art. 115 alin. (4) din Constituție, potrivit căruia „*Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora*”.

18. Referitor la critica de neconstituționalitate intrinsecă cu privire la pretinsa încălcare a prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) și art. 41 alin. (2), Curtea reține că acesta este neîntemeiat. Prevederile criticate statuează cu privire la faptul că, începând cu data intrării în vigoare a ordonanței, plata neefectuată a sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești reprezentând drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2012, se va realiza în aceleași condiții cu cele prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 18 iunie 2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 8 decembrie 2011, ale cărei dispoziții se aplică în mod corespunzător. În acest context este de menționat faptul că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 la care fac trimitere dispozițiile criticate în prezenta cauză au fost supuse controlului de constituționalitate, Curtea reținând constituționalitatea acestora, sens în care sunt, spre exemplu, Decizia nr. 432 din 7 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 23 mai 2011, Decizia nr. 740 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 23 august 2011, Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, sau Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010.

19. Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 458 din 31 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2009, procesul civil parcurge două faze: judecata și executarea silită, aceasta din urmă intervenind în cazul hotărârilor susceptibile de a fi puse în executare cu ajutorul forței de constrângere a statului sau a altor titluri executorii, în măsura în care debitorul nu își execută de bunăvoie obligația, iar executarea *uno icto* constituie doar o altă modalitate de executare, fără ca acest lucru să însemne că este singura și unica modalitate posibilă de executare pe care Guvernul o poate aplica.

20. Atât prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar și ale Legii nr. 230/2011 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, cât și cele ale Ordonanței Guvernului nr. 17/2012 (criticate în prezenta cauză), vizează faza executării hotărârilor judecătorești, constituind o

măsură de natură să întărească finalitatea procesului judiciar, în sensul că reprezintă un prim pas important al debitorului de a-și executa creanța.

21. Curtea a reținut că executarea unei creanțe într-o perioadă de trei ani sau cinci ani, astfel cum este prevăzut în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 (a se vedea Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, *precitată*), nu reprezintă o durată excesivă a executării unei hotărâri judecătorești, datorită caracterului sistemic al problemelor apărute în legătură cu executarea titlurilor executorii ale personalului bugetar. De altfel, chiar și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, soluționând Cererea nr. 60.858/00 și pronunțând Decizia de admisibilitate din 17 septembrie 2002 în Cauza *Vasyl Petrovych Krapyvnytskyi împotriva Ucrainei*, a apreciat că un termen de 2 ani și 7 luni de executare a unei hotărâri judecătorești nu este excesiv în condițiile concrete ale cauzei, respectiv lipsa vădită de fonduri a unității militare debitoare. Totodată, prin Hotărârea din 7 mai 2002, pronunțată în Cauza *Burdov împotriva Rusiei*, paragraful 35, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că o autoritate statală nu ar putea să invoce lipsa de lichidități pentru a justifica refuzul de a executa o condamnare.

22. Or, în cauza de față, Guvernul nu numai că nu refuză executarea hotărârilor judecătorești, ci se obligă la plata eșalonată a sumelor prevăzute prin acestea. Executarea eșalonată a unor titluri executorii care au ca obiect drepturi bănești nu este interzisă în niciun mod nici de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

23. De altfel, legiuitorul delegat, în situația în care a apreciat că bugetul național permite efectuarea unor asemenea plăți, a intervenit pe cale legislativă, iar prin art. 35 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 925 din data de

18 decembrie 2014, a prevăzut că „Începând cu luna martie 2015, prin derogare de la prevederile art. 1 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011, și ale art. 14 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 17/2012, aprobată cu modificări prin Legea nr. 280/2013, persoanele juridice de drept public, instituțiile și autoritățile publice, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, pot plăti, în condițiile prezentului articol, tranșa aferentă anului 2016”.

24. Pentru motivele arătate, nu se poate reține încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) și art. 41 și nici ale prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

25. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia măsura eșalonării plății sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești și a titlurilor devenite executorii aduce atingere dreptului la respectarea bunurilor, în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, se observă că, astfel cum a reținut Curtea în jurisprudența sa (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 206 din 4 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 13 mai 2010), despăgubirea recunoscută printr-o decizie definitivă și executorie constituie un bun în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, însă, Guvernul, prin adoptarea prevederilor criticate, nu neagă existența și întinderea despăgubirilor constatate prin hotărâri judecătorești și nu refuză punerea în aplicare a acestora. Măsura criticată este mai degrabă una de garantare a dreptului de proprietate asupra bunului dobândit în sensul Convenției, fiind deci o aplicare a prevederilor constituționale referitoare la garantarea și ocrotirea, în mod egal, a proprietății private, în condițiile unei crize financiare existente la data adoptării măsurilor legislative cu privire la această eșalonare.

26. Față de cele prezentate, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

27. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Simona Florica Nicolau în Dosarul nr. 11939/4/2013 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și constată că dispozițiile art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 12 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE

privind încetarea concesiunii miniere de exploatare a apei minerale naturale din perimetrul Scropoasa (Izvorul nr. 4), județul Dâmbovița, convenită prin Licența de exploatare nr. 5.759/2004

Având în vedere:

- prevederile art. 34 lit. g) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- Referatul Direcției generale gestionare, evaluare și concesionare resurse/rezerve minerale, integrare europeană nr. 300.949 din 5 iulie 2016 privind verificarea îndeplinirii condițiilor legale și propunerea de aprobare a anulării, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Concesiunea minieră de exploatare a apei minerale naturale din perimetrul Scropoasa (Izvorul nr. 4), județul Dâmbovița, convenită prin Licența de exploatare nr. 5.759/2004 încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și S.C. Ram

Prod — S.A., în calitate de concesionar, cu sediul în comuna Brănești, județul Dâmbovița, încetează la data publicării prezentei decizii.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

Gheorghe Duțu

București, 7 iulie 2016.

Nr. 21.

GVERNUL ROMÂNIEI

OFICIUL REGISTRULUI NAȚIONAL AL INFORMAȚIILOR SECRETE DE STAT

ORDIN

privind actualizarea Catalogului național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC versiunea mai 2014

În temeiul:

- art. 1 alin. (4) lit. b) și art. 3 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 153/2002 privind organizarea și funcționarea Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, aprobată prin Legea nr. 101/2003, cu modificările și completările ulterioare;

- art. 55 alin. (1) din Regulamentul privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2009,

directorul general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Catalogul național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC, versiunea mai 2014, aprobat prin Ordinul directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat nr. 34/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 12 mai 2014, denumit în continuare *Catalog*, se actualizează cu versiunea iulie 2016.

(2) Catalogul prevăzut la alin. (1), versiunea iulie 2016, se publică pe site-ul Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat și se actualizează periodic.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat nr. 10/2016 privind actualizarea Catalogului național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC versiunea mai 2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 27 ianuarie 2016, se abrogă.

Art. 4. — Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Directorul general al Oficiului Registrului Național
al Informațiilor Secrete de Stat,
Marius Petrescu

București, 7 iulie 2016.

Nr. 52.

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN**pentru publicarea Programului de schimburi
în domeniile științei și tehnologiei, educației,
culturii și sportului între Guvernul României
și Guvernul Marelui Ducat de Luxemburg
pentru anii 2016—2021, semnat la Luxemburg
la 6 iunie 2016**

În baza art. 28 alin. (2) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,
în temeiul art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 8/2013 privind
organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și
completările ulterioare,
având în vedere că tratatul de mai jos a intrat în vigoare la data semnării, în
conformitate cu prevederile sale,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I,
Programul de schimburi în domeniile științei și tehnologiei, educației, culturii și
sportului între Guvernul României și Guvernul Marelui Ducat de Luxemburg pentru
anii 2016—2021, semnat la Luxemburg la 6 iunie 2016.

p. Ministrul afacerilor externe,
Daniela Anda Grigore Gîțman,
secretar de stat

București, 29 iunie 2016.
Nr. 875.

PROGRAM DE SCHIMBURI**în domeniile științei și tehnologiei, educației, culturii și sportului între Guvernul României
și Guvernul Marelui Ducat de Luxemburg pentru anii 2016—2021**

Guvernul României și Guvernul Marelui Ducat de Luxemburg, denumite în continuare *părți*,
animate de dorința reciprocă de a dezvolta schimburile dintre cele două state, în spiritul acordurilor internaționale la care
subscriu, și de dorința de a favoriza întărirea legăturilor create prin stabilirea relațiilor diplomatice la data de 5 decembrie 1910 și
convinse că această cooperare va contribui la întărirea prieteniei tradiționale care unește România și Luxemburgul,
în conformitate cu prevederile art. 11 din Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Marelui Ducat de Luxemburg
privind cooperarea în domeniile culturii, educației, științei și sportului, semnat la București la 25 aprilie 1994,
au convenit asupra Programului de schimburi pentru anii 2016—2021, după cum urmează:

I. Știință și tehnologie

ARTICOLUL 1

(1) Părțile vor sprijini dezvoltarea cooperării în domeniul
științei și tehnologiei între universități, instituții, organizații,
departamente și unități de cercetare.

(2) În acest scop, cooperarea va putea lua următoarele
forme:

— proiecte comune de cercetare și dezvoltare în domenii de
interes reciproc;

— schimb de oameni de știință, cercetători, specialiști,
personal tehnic și alți experți implicați în realizarea proiectelor
comune de cercetare și dezvoltare;

— schimb de informații și publicații științifice și tehnologice;
— participarea la conferințe științifice, simpozioane,
seminare, cursuri, expoziții și alte manifestări științifice;

— alte forme de cooperare științifică și tehnologică convenite
de comun acord.

ARTICOLUL 2

Părțile vor efectua schimburi de specialiști și de informații în toate domeniile științifice și tehnice de interes reciproc, conform legislației în vigoare din ambele state.

II. Educație

ARTICOLUL 3

(1) Autoritățile din domeniul educației ale celor două părți se vor informa reciproc asupra evoluțiilor și reformelor în materie de legislație în domeniul învățământului primar, secundar și universitar.

(2) În acest scop și la cerere, cele două părți vor face schimb de texte legislative și de alte acte normative, de informații și de documentație specifică în domeniul pedagogic, în special în ceea ce privește formarea profesională și predarea limbilor străine.

ARTICOLUL 4

(1) Părțile vor efectua anual un schimb de doi (2) specialiști în domeniul științelor educației pentru un stagiu de studiu de maximum cinci (5) zile de persoană.

(2) Stagiile se vor putea referi în mod special la următoarele domenii:

- formare profesională inițială (învățământ profesional și tehnic);
- predarea limbilor străine, în general, și a limbii franceze, în special;
- formarea continuă a adulților;
- formare artistică, pedagogia artei și managementul artei;
- sisteme de informare în domeniile științifice și pedagogice;
- biblioteci școlare.

ARTICOLUL 5

Părțile vor face schimb de informații cu privire la organizarea de reuniuni, congrese și simpozioane internaționale în statele lor și vor sprijini participarea la aceste manifestări a experților din statul celeilalte părți.

ARTICOLUL 6

Părțile vor proceda la schimburi de experiență în domeniul învățământului și al școlarizării elevilor cu nevoi speciale și vor examina posibilitățile de dezvoltare a unei cooperări bilaterale, în special în domeniul integrării profesionale a acestora.

ARTICOLUL 7

Părțile vor încuraja schimburile directe între unități școlare, în cadrul acțiunilor ERASMUS+.

ARTICOLUL 8

Părțile vor încuraja contactele directe, de exemplu, prin încheierea de convenții între instituțiile de învățământ superior, astfel încât să dezvolte cooperarea dintre acestea și să crească mobilitatea profesorilor și studenților, sprijinindu-se pe acțiunile ERASMUS+.

ARTICOLUL 9

(1) Pe durata valabilității prezentului Program de schimburi, partea română își propune să acorde două (2) burse, timp de două semestre, pentru specializări în instituțiile românești de învățământ superior. Portalul Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice (www.edu.ro) oferă informații asupra posibilităților existente.

(2) Ținând cont de principiul reciprocității, partea luxemburgheză va fixa anual numărul și durata burselor ce vor fi acordate studenților români pentru studii de masterat și de doctorat (PhD). Cererile vor fi depuse la Universitatea din Luxemburg.

(3) Cele două părți își vor acorda reciproc burse în vederea participării la cursuri de vară:

— Partea română va acorda două (2) burse pentru cursuri de vară de limbă, literatură, cultură și civilizație românească (www.edu.ro).

— Partea luxemburgheză va acorda o (1) bursă pentru Forumul internațional pentru flaut și pian și o (1) bursă pentru Academia de vară de muzică „Nei Stëmmen”.

III. Cultură

ARTICOLUL 10

(1) Bazându-se pe relațiile istorice dintre România și Marele Ducat de Luxemburg și pe interesul reciproc pentru culturile lor, părțile vor continua să aprofundeze legăturile culturale care le unesc și să pună în valoare voința comună de promovare a patrimoniului cultural european.

(2) Profitând de experiența comună din cadrul manifestării „Sibiu, Capitală Culturală Europeană — 2007” și „Luxemburgul și Marea Regiune, Capitală Culturală Europeană — 2007”, părțile vor examina punerea în aplicare în comun a noilor proiecte la Sibiu și vor susține, în măsura posibilităților și fără a aduce prejudicii dispozitivelor de susținere deja existente, din punct de vedere logistic și financiar, inițiativele de asociere care se succedă proiectelor inițiate cu această ocazie.

ARTICOLUL 11

Cele două părți se vor implica în aprofundarea cooperării lor în domeniile artelor plastice, muzicii, literaturii, teatrului, dansului, cinematografului, fotografiei, patrimoniului cultural material și imaterial, arhitecturii și limbilor, în special prin:

— participarea la festivaluri, manifestări artistice, întâlniri și manifestări culturale în cele două state;

— cooperarea în domeniul formării personalului în domeniul artistic;

— schimbul de informații privitoare la activitățile editurilor, la publicații, la periodice culturale și științifice, la reproducerile de documente și la participarea la saloane de carte care au loc în fiecare din cele două state;

— încurajarea contactelor directe între mediile artistice favorizând cooperarea acestora, inclusiv a artiștilor amatori.

ARTICOLUL 12

(1) Conștiente de importanța rolului centrelor culturale pentru difuzarea culturii, artelor și limbii celuilalt stat, părțile favorizează contactele directe între instituțiile culturale respective, în conformitate cu reglementările în vigoare în cele două state. Ele vor încuraja schimbul de conferențieri, de cercetători și de autori între structurile care au aceleași obiective, precum și organizarea de seminare și editarea de publicații comune în acest scop.

(2) Părțile vor încuraja, în special, cooperarea între bibliotecile naționale și arhivele naționale ale celor două state prin schimburi de specialiști, de informații și de experiență profesională.

(3) Părțile se felicita, de asemenea, cu privire la numeroasele și fructuoasele activități desfășurate de către Institutul Pierre

Werner din Luxemburg și Institutul Cultural Român în materie de dialog cultural și societal între cele două state.

ARTICOLUL 13

Părțile vor examina posibilitatea punerii în aplicare a unui proiect de schimb de rezidențe pentru artiști între România și Luxemburg:

— Partea luxemburgheză pune la dispoziție, pe perioada valabilității prezentului Program, pentru o durată de 3 luni, un atelier-locuință la Annexes, la Bourglinster, pentru o rezidență de artist. Condițiile necesare obținerii rezidenței se găsesc pe site-ul <https://www.gouvernement.lu/4215236/residences-artistes>.

ARTICOLUL 14

Partea luxemburgheză propune organizarea, în parteneriat cu o structură gazdă din București sau din Sibiu, a unei conferințe în limba română pe tema literaturii din Luxemburg.

ARTICOLUL 15

(1) Părțile se vor informa reciproc asupra experiențelor de interes comun, atât în domeniile muzeelor, conservării și restaurării monumentelor istorice și artistice care fac parte din patrimoniul cultural, cât și al arheologiei, al etnografiei și al altor domenii care țin de patrimoniul cultural imaterial.

(2) Partea luxemburgheză va studia posibilitatea primirii anuale de stagieri pentru formarea și specializarea în domeniile muzeologiei, conservării și restaurării patrimoniului muzeal.

(3) Părțile își propun încurajarea parteneriatelor între Institutul Național al Patrimoniului din România și Serviciul de Situri și Monumente Naționale din Luxemburg în domeniul cercetării, restaurării, conservării și punerii în valoare a monumentelor istorice. De asemenea, partea română propune încurajarea parteneriatului între direcțiile de specialitate implicate în conservarea și restaurarea patrimoniului din cadrul celor două ministere ale culturii.

(4) Partea luxemburgheză propune stagii de specializare efectuate în cadrul Serviciului de Situri și Monumente Naționale cu o durată de minimum 2 (două) luni și maximum 4 (patru) luni.

(5) Părțile se vor implica pentru consolidarea relațiilor de cooperare în domeniul patrimoniului cultural imaterial, prin:

— editarea pe diverse suporturi, în format hârtie sau electronic, a unor lucrări realizate prin colaborarea între părți în domeniul cercetării culturii lor tradiționale;

— cooperarea în vederea valorizării, de exemplu prin intermediul educației nonformale, a patrimoniului cultural imaterial;

— sprijinirea cercetătorilor români, respectiv luxemburgezi care desfășoară activități de cercetare/documentare, pe teritoriul Marelui Ducat de Luxemburg sau al României.

ARTICOLUL 16

(1) Cele două părți vor favoriza cooperarea în domeniul cinematografeiei, în special în ceea ce privește tehnicile de realizare și de producție. Ele vor promova participarea la festivaluri de cinema care au loc în cele două state, precum și contactele și cooperarea cineaștilor și instituțiilor cinematografice interesate din statele respective.

(2) Pentru partea luxemburgheză, interlocutorii potențiali vor fi Centrul Național al Audiovizualului (www.cna.lu), precum și Fondul Național de Sprijin al Producției Audiovizualului (www.filmfund.lu/filmfund.lu). Pentru partea română, interlocutorul potențial va fi Centrul Național al Cinematografeiei (cnc.gov.ro).

ARTICOLUL 17

Părțile se felicită cu privire la dezvoltarea Acordului parțial extins privind itinerarele culturale al Consiliului Europei și vor studia posibilitatea susținerii inițiativelor unor astfel de itinerarii care să includă parteneri din România și din Luxemburg (de exemplu, itinerarii cu privire la patrimoniul monastic, fortificații, podgorii).

ARTICOLUL 18

În calitate de membri ai Organizației Internaționale a Francofoniei și în special ca urmare a celei de-a XI-a întâlniri a șefilor de stat și de guvern care s-a ținut la București în 2006, cele două părți vor coopera pentru promovarea valorilor și viziunilor Organizației Internaționale a Francofoniei.

ARTICOLUL 19

Părțile vor încuraja cooperarea între Birourile Europa Creativă în cadrul Programului Europa Creativă și vor examina posibilitatea schimbului de experți în domeniile abordate de diferite grupuri de lucru la nivel european, de exemplu, statisticile culturale.

ARTICOLUL 20

Părțile vor sprijini consolidarea cooperării între instituții cu competențe în domeniul proprietății intelectuale, care să fie în acord cu spiritul prezentului Program de colaborare. Formele concrete ale colaborării vor fi stabilite prin acorduri între instituțiile competente din România și Luxemburg.

IV. Sport

ARTICOLUL 21

În domeniul tineretului și sportului, părțile vor încuraja schimburile de tineri și de sportivi la inițiativa organizațiilor neguvernamentale (asociații, federații), identificând partenerii, furnizându-și coordonatele și recomandând organisme interesate de această cooperare directă cu structurile lor respective, și vor putea astfel să realizeze schimburi de experți și de informații în funcție de modalitățile ce vor fi stabilite de la caz la caz.

V. Dispoziții generale

ARTICOLUL 22

Vizitele

(1) Partea trimitătoare suportă cheltuielile pentru transportul internațional de la capitală la capitală, cu excepția cazurilor în care se stipulează alte condiții.

(2) Partea primitoare suportă cheltuielile cu deplasările interne efectuate în cadrul programului vizitei.

(3) Partea primitoare suportă cheltuielile de cazare și masă, în conformitate cu legislația internă în vigoare.

ARTICOLUL 23

Schimbul de bursieri

(1) Până la data de 31 martie a fiecărui an, părțile își vor transmite, pe canale diplomatice, lista candidaților propuși pentru burse, precum și dosarul complet al fiecărui candidat.

(2) Dosarul fiecărui candidat trebuie să cuprindă:

- a) cererea/formularul de candidatură;
- b) un curriculum vitae cu fotografie și un curriculum științific;
- c) traducerile legalizate ale actelor de studii;

d) un plan de cercetare sau de studii, care va menționa și organizațiile, institutele implicate și/sau instituțiile pe care candidatul dorește să le viziteze, precum și un proiect de calendar;

e) o listă de publicații, după caz.

(3) Bursierii vor trebui să se afle în posesia unui document care să certifice dreptul la prestații în natură, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și ale Regulamentului (CE) nr. 987/2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială.

(4) Candidații trebuie să cunoască limba necesară pentru parcurgerea programului de studii sau de cercetare vizat.

(5) Selecția bursierilor acceptați la studii în Luxemburg se va efectua în limita cotei stabilite anual și va ține cont de recomandările părții române.

(6) Partea primitoare va informa partea trimițătoare despre decizia sa înainte de data de 1 iulie a fiecărui an.

ARTICOLUL 24

Burse

(1) Partea română oferă:

- o bursă lunară conform legislației interne în vigoare;
- cazarea gratuită în căminele studentești.
- gratuitatea studiilor.

(2) Partea luxemburgheză oferă:

- o bursă lunară în conformitate cu legislația internă în vigoare;
- o contribuție financiară la plata cazării, dacă este posibil, într-un cămin studentesc, în conformitate cu normele în vigoare;
- gratuitatea studiilor.

(3) Bursierii vor trebui să se afle în posesia unui document care să certifice dreptul la prestații în natură, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și ale Regulamentului (CE) nr. 987/2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială.

ARTICOLUL 25

Alte cheltuieli

(1) Partea română oferă:

- I. Pentru cursurile de vară, ca parte primitoare, va asigura:
- program de studiu și program cultural, cu excepția excursiilor;
 - cazare și masă.

II. Pentru schimburile de persoane prevăzute în cadrul Programului:

a) Ca parte trimițătoare va suporta cheltuielile de transport internațional (dus-întors între cele două capitale), pentru stagii mai mari de trei (3) luni.

b) Ca parte primitoare va suporta:

- cheltuielile de cazare a membrilor delegațiilor părții trimițătoare (în conformitate cu legislația în vigoare);
- cheltuielile ocazionate de deplasările efectuate în cadrul Programului.

(2) Partea luxemburgheză oferă pentru misiunile de scurtă durată (mai puțin de o lună):

a) Ca parte trimițătoare:

- transport internațional (dus-întors între cele două capitale).

b) Ca parte primitoare:

- o indemnizație zilnică în conformitate cu legislația internă;
- cazarea gratuită sau plata unei sume forfetare.

ARTICOLUL 26

Schimburile de ansambluri artistice

Condițiile specifice acestor schimburi vor fi stabilite, de la caz la caz, de către cei doi parteneri. Părțile însărcinează cele două ministere ale culturii cu intermedierea între aceste ansambluri.

ARTICOLUL 27

Schimburile de expoziții

Modalitățile de efectuare a acestor schimburi vor fi precizate de la caz la caz, între cei doi parteneri, pe baze contractuale. Părțile vor mandata instituțiile culturale respective să acționeze în calitate de coordonatori ai acestor schimburi.

ARTICOLUL 28

Următoarea sesiune a Comisiei mixte va avea loc la București, în cursul semestrului care precedă expirarea prezentului Program.

ARTICOLUL 29

(1) Prezentul program se încheie pentru o perioadă de maximum cinci ani și intră în vigoare la data semnării.

(2) Programul poate fi modificat prin acordul părților, modificările intrând în vigoare în conformitate cu procedura prevăzută la alin. (1).

(3) Programul poate fi denunțat, de oricare dintre părți prin transmiterea unei notificări în acest sens celeilalte părți, denunțarea producându-și efectele în termen de 6 luni de la primirea notificării de denunțare. Programul nu poate fi denunțat în ultimele șase luni de valabilitate a acestuia.

Semnat la Luxemburg la 6 iunie 2016, în două exemplare originale, fiecare dintre ele în limbile română și franceză, toate textele fiind egal autentice.

PENTRU GUVERNUL ROMÂNIEI
Marius Cristian Bădescu,
 secretar de stat pentru afaceri europene
 Ministerul Afacerilor Externe

PENTRU GUVERNUL MARELUI DUCAT DE LUXEMBURG
Guy Arendt,
 secretar de stat pentru cultură
 Ministerul Culturii

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea Societății BECA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 28 iunie 2016, a Referatului de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 3.330 din 17 iunie 2016, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea BECA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în București, sectorul 2, str. Mașina de Pâine nr. 20, bl. OD 37, ap. 125, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/3134/18.04.1996, cod unic de înregistrare 8380649, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul 034 din 10 aprilie 2003, reprezentată legal de dl Bebu Gheorghe Cătălin în calitate de conducător executiv,

a constatat următoarele:

Societatea BECA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu are un capital social subscris și vărsat la nivelul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, până la data de 31 decembrie 2015.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 20 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, se sancționează Societatea BECA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. (denumită în continuare *Societatea*), cu sediul social în București, sectorul 2, str. Mașina de Pâine nr. 20, bl. OD 37, ap. 125, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/3134/18.04.1996, cod unic de înregistrare 8380649, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul 034 din 10 aprilie 2003, reprezentată legal de domnul Bebu Gheorghe Cătălin în calitate de conducător executiv, cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare.

Art. 2. — (1) Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricărui

operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

(3) Societatea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei decizii, să înregistreze la Oficiul Național al Registrului Comerțului eliminarea din obiectul de activitate a codurilor specifice activității de broker de asigurare, precum și eliminarea din denumire a sintagmei „broker de asigurare”.

Art. 3. — Împotriva prezentei decizii Societatea poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Gheorghe Cornel Coca Constantinescu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea Societății ASIS ASIG CONSULT — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.
cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 28 iunie 2016, a Referatului de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 3.366/21.06.2016, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea ASIS ASIG CONSULT — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L, cu sediul social în localitatea București, sectorul 3, Strada Pătlaginei nr. 27, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/7014/27.05.2003, cod unic de înregistrare 15459355, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul 170 din 7 iulie 2003, reprezentată legal de doamna Simion Luciana în calitate de conducător executiv,

a constatat următoarele:

Societatea ASIS ASIG CONSULT — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu are un capital social subscris și vărsat în formă bănească la nivelul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 7 alin. (7) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, se sancționează Societatea ASIS ASIG CONSULT — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L (denumită în continuare *Societatea*), cu sediul social în localitatea București, sectorul 3, Strada Pătlaginei nr. 27, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/7014/27.05.2003, cod unic de înregistrare 15459355, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul 170 din 7 iulie 2003, reprezentată legal de doamna Simion Luciana în calitate de conducător executiv, cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare.

Art. 2. — (1) Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice

brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

(3) Societatea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei decizii, să înregistreze la Oficiul Național al Registrului Comerțului eliminarea din obiectul de activitate a codurilor specifice activității de broker de asigurare, precum și eliminarea din denumire a sintagmei „broker de asigurare”.

Art. 3. — Împotriva prezentei decizii Societatea poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Gheorghe Cornel Coca Constantinescu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea cu amendă și interzicerea dreptului de a ocupa funcții care necesită aprobarea Autorității de Supraveghere Financiară a doamnei Pașca Ruxandra-Teodora — persoană semnificativă/membru al Consiliului de supraveghere la Societatea „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A.**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, reprezentată legal prin domnul Mișu Negrițoiu, în calitate de președinte, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, adoptată în ședința din data de 28 iunie 2016, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului inopinat efectuat la Societatea „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A., cu sediul social în București, bd. Lascăr Catargiu nr. 48, sectorul 1, J40/1814/11.03.1996, cod unic de înregistrare 8209593, înmatriculată în Registrul asiguratorilor cu RA-014/10.04.2003,

s-au constatat următoarele:

Doamna Pașca Ruxandra-Teodora, în exercitarea mandatului de membru al Consiliului de supraveghere al Societății „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A., a dispus efectuarea de operațiuni comerciale care afectează patrimonial societatea și favorizează persoane aflate în relații speciale cu aceasta.

Prin faptul că în cadrul societății s-au efectuat operațiuni de reevaluare suplimentare reevaluărilor deja efectuate prin evaluatori autorizați și agreați cu auditorul financiar al societății, angajând patrimonial societatea, fără ca societatea să poată documenta și fundamenta modul prin care s-au dispus/realizat reevaluările imobilelor societății și a participației deținute într-o societate de pe teritoriul Italiei, rezultă că sistemul de control intern al societății nu este corespunzător, deoarece nu există în fapt un management adecvat al procesului de adoptare a deciziilor manageriale și administrative în cadrul Societății „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 1 alin. (2) pct. 38 din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare și prevederile art. 258 pct. 1 lit. b) și pct. 6 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 163 alin. (1) lit. a) și r) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare.

Conducerea societății nu a asigurat finalizarea implementării efective a monitorizării limitelor de toleranță la risc prin profilul de risc adoptat, astfel încât societatea nu deține un sistem adecvat de control intern asupra procesului de management al riscurilor, întrucât nu a fost determinată și monitorizată încadrarea în limitele de toleranță a expunerilor asumate de societate prin contractele de asigurare, nedispunând de mecanisme eficiente pentru gestionarea riscurilor.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 20 alin. (3) lit. c²) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, coroborate cu prevederile art. 23, 26 și art. 35 alin. (1) din Normele privind principiile de organizare a unui sistem de control intern și management al riscurilor, precum și organizarea și desfășurarea activității de audit intern la asiguratorii/reasiguratorii, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguratorilor nr. 18/2009, faptă ce constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) lit. a), c) și d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor.

Prin adoptarea Deciziei Consiliului de supraveghere al Societății „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A. nr. 33.1 din 9 martie 2016 de către domnul Țuțu Gabriel și doamna Pașca Ruxandra-Teodora a fost favorizată efectuarea de plăți aferente unui contract de consultanță, în detrimentul creditorilor de asigurări ai societății.

Prin adoptarea Deciziei Consiliului de supraveghere al Societății „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A. nr. 30 din 14 februarie 2016, semnată de domnul Vezi Adriano, în calitate de președinte, și doamna Pașca Ruxandra-Teodora, în calitate de membru, a fost favorizată efectuarea de plăți în contul unui contract încheiat cu persoane aflate în relații speciale cu societatea și care sunt expuse conflictului de interese, respectiv un contract de consultanță încheiat cu o societate al cărei acționar și administrator este membru al Consiliului de supraveghere al Societății „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A.

Favorizarea efectuării de plăți către o societate în care unul din membrii Consiliului de supraveghere al Societății „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A. avea interes personal direct, anterior achitării obligațiilor de plată scadente aferente contractelor de asigurare și reasigurare ale societății, precum și dispunerea efectuării de plăți preferențiale în detrimentul creditorilor de asigurări ai Societății „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A., generează îndoieli rezonabile referitoare la capacitatea și probitatea morală a doamnei Pașca Ruxandra-Teodora de a-și exercita atribuțiile corespunzătoare funcției pentru a asigura administrarea corectă și prudentă a societății, nerespectându-se astfel prevederile art. 27 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare coroborate cu prevederile art. 5 lit. b) și c), art. 7 alin. (2) lit. d) și alin. (3) lit. e) și art. 8 lit. a) și d) din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 14/2015 privind evaluarea și aprobarea membrilor structurii de conducere și a persoanelor care dețin funcții-cheie în cadrul entităților reglementate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, faptă ce constituie contravenție potrivit art. 163 alin. (1) lit. c) și r) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare.

Responsabilă pentru deficiențele sus-menționate constatate în activitatea asiguratorului în perioada supusă verificării este doamna Pașca Ruxandra-Teodora — persoană semnificativă/membru al Consiliului de supraveghere la Societatea „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — (1) În conformitate cu prevederile art. 163 alin. (4) lit. b) și alin. (5) lit. b) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare se sancționează cu amendă în cuantum de 50.000 lei și cu interzicerea dreptului de a ocupa funcții care necesită aprobarea Autorității de Supraveghere Financiară pentru o perioadă de 5 ani de la comunicarea deciziei de sancționare doamna Pașca Ruxandra-Teodora — persoană semnificativă/membru al Consiliului de supraveghere la Societatea „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A., născută la data de 18 martie 1986, cu domiciliul în municipiul Baia Mare, Str. Agriculturii nr. 2A, județul Maramureș, C.I. seria MM nr. 420988, emisă de SPCLEP Baia Mare la data de 25 aprilie 2008, CNP 2860318245042.

(2) Amenda se face venit la bugetul de stat în cotă de 50%, iar diferența de 50% se face venit la bugetul Autorității de Supraveghere Financiară și se achită în termen de 15 zile de la primirea deciziei, în contul nr. RO74TREZ70020F350102XXXX, deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București.

(3) Dovada de plată a amenzii va fi prezentată Autorității de Supraveghere Financiară, imediat după achitare.

Art. 2. — (1) Împotriva prezentei decizii doamna Pașca Ruxandra-Teodora — persoană semnificativă/membru al Consiliului de supraveghere la Societatea „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A. poate formula contestație la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei.

(2) Contestația adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatoare, în conformitate cu prevederile art. 165 alin. (2) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 163 alin. (14) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 7 iulie 2016.
Nr. 1.358.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea cu amendă și interzicerea dreptului de a ocupa funcții care necesită aprobarea Autorității de Supraveghere Financiară a domnului Țuțu Gabriel — persoană semnificativă/membru al Consiliului de supraveghere la Societatea „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A.

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, reprezentată legal prin domnul Mișu Negrițoiu, în calitate de președinte, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, adoptată în ședința din data de 28 iunie 2016, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului inopinat efectuat la Societatea „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A., cu sediul social în București, bd. Lascăr Catargiu nr. 48, sectorul 1, J40/1814/11.03.1996, cod unic de înregistrare 8209593, înmatriculată în Registrul asiguratorilor cu RA-014/10.04.2003,

s-au constatat următoarele:

Domnul Țuțu Gabriel, în exercitarea mandatului de membru al Consiliului de supraveghere al Societății „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A., a dispus efectuarea de operațiuni comerciale care afectează patrimonial societatea și favorizează persoane aflate în relații speciale cu aceasta.

Prin faptul că în cadrul societății s-au efectuat operațiuni de reevaluare suplimentare reevaluărilor deja efectuate prin evaluatori autorizați și agreați cu auditorul financiar al societății, angajând patrimonial societatea, fără ca societatea să poată documenta și fundamenta modul prin care s-au dispus/realizat reevaluările imobilelor societății și ale participației deținute într-o societate de pe teritoriul Italiei, rezultă că sistemul de control intern al societății nu este corespunzător, deoarece nu există în fapt un management adecvat al procesului de adoptare a deciziilor manageriale și administrative în cadrul Societății „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 1 alin. (2) pct. 38 din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare și prevederile art. 258 pct. 1 lit. b) și pct. 6 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 163 alin. (1) lit. a) și r) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare.

Conducerea societății nu a asigurat finalizarea și implementării efective a monitorizării limitelor de toleranță la risc prin profilul de risc adoptat, astfel încât societatea nu deține un sistem adecvat de control intern asupra procesului de management al riscurilor, întrucât nu a fost determinată și monitorizată încadrarea în limitele de toleranță a expunerilor asumate de societate prin contractele de asigurare, nedisponând de mecanisme eficiente pentru gestionarea riscurilor.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 20 alin. (3) lit. c²) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asiguratorilor, coroborate cu prevederile art. 23, 26 și art. 35 alin. (1) din Normele privind principiile de organizare a

unui sistem de control intern și management al riscurilor, precum și organizarea și desfășurarea activității de audit intern la asigurători/reasigurători, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 18/2009, faptă ce constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) lit. a), c) și d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor.

Prin adoptarea Deciziei Consiliului de supraveghere al Societății „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A. nr. 33.1 din 9 martie 2016 de către domnul Țuțu Gabriel și doamna Pașca Ruxandra-Teodora a fost favorizată efectuarea de plăți aferente unui contract de consultanță, în detrimentul creditorilor de asigurări ai societății.

Prin derularea de către domnul Țuțu Gabriel de contracte de consultanță cu Societatea „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A. în calitate de beneficiar, precum și prin inițierea de litigii utilizând informațiile deținute în calitate de membru în conducerea societății au fost lezate drepturile celorlalți creditori ai societății (asigurați, beneficiari etc.).

Favorizarea efectuării de plăți preferențiale, anterior achitării obligațiilor de plată scadente aferente contractelor de asigurare și reasigurare ale societății, precum și utilizarea în interes propriu a informațiilor obținute în calitate de membru al Consiliului de supraveghere în detrimentul creditorilor de asigurări ai Societății „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A. generează îndoiele rezonabile referitoare la capacitatea și probitatea morală a domnului Țuțu Gabriel de a-și exercita atribuțiile corespunzătoare funcției pentru a asigura administrarea corectă și prudentă a societății, nerespectându-se astfel prevederile art. 27 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, coroborat cu prevederile art. 5 lit. b) și c), art. 7 alin. (2) lit. d) și alin. (3) lit. e) și art. 8 lit. a) și d) din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 14/2015 privind evaluarea și aprobarea membrilor structurii de conducere și a persoanelor care dețin funcții-cheie în cadrul entităților reglementate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, faptă ce constituie contravenție potrivit art. 163 alin. (1) lit. c) și r) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare.

Responsabil pentru deficiențele sus-menționate constatate în activitatea asigurătorului în perioada supusă verificării este domnul Țuțu Gabriel — persoană semnificativă/membru al Consiliului de supraveghere la Societatea „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — (1) În conformitate cu prevederile art. 163 alin. (4) lit. b) și alin. (5) lit. b) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare se sancționează cu amendă în cuantum de 50.000 lei și cu interzicerea dreptului de a ocupa funcții care necesită aprobarea Autorității de Supraveghere Financiară pentru o perioadă de 5 ani de la comunicarea deciziei de sancționare domnul Țuțu Gabriel — persoană semnificativă/membru al Consiliului de supraveghere la Societatea „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A., născut la data de 23 octombrie 1976, cu domiciliul în București, sectorul 1, str. Poiana Narciselor nr. 7, et. 3, ap. 12, C.I. seria RT nr. 563243, emisă de SPCEP S1 biroul nr. 3 la data de 1 iunie 2008, CNP 1761023390718.

(2) Amenda se face venit la bugetul de stat în cotă de 50%, iar diferența de 50% se face venit la bugetul Autorității de Supraveghere Financiară și se achită în termen de 15 zile de la primirea deciziei în contul nr. RO74TREZ70020F350102XXXX, deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București.

(3) Dovada de plată a amenzii va fi prezentată Autorității de Supraveghere Financiară, imediat după achitare.

Art. 2. — (1) Împotriva prezentei decizii domnul Țuțu Gabriel — persoană semnificativă/membru al Consiliului de supraveghere la Societatea „Forte Asigurări Reasigurări” — S.A. poate formula contestație la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei.

(2) Contestația adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatoare, în conformitate cu prevederile art. 165 alin. (2) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 163 alin. (14) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 7 iulie 2016.
Nr. 1.359.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

